

Hallituksen esitys Eduskunnalle ulkomaisten yleisten asiakirjojen laillistamisvaatimuksen poistamisesta tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Haagissa vuonna 1961 tehdyn yleissopimuksen ulkomaisten yleisten asiakirjojen laillistamisvaatimuksen poistamisesta.

Yleissopimuksen tarkoituksena on poistaa diplomaattisten tai konsuliedustajien toimittama ulkomaisten yleisten asiakirjojen laillistaminen ja korvata se asianomaisen valtion toimivaltaisen viranomaisen antamalla todistuksella. Suomessa

näitä viranomaisia olisivat eräiden suurimpien kaupunkien julkiset notaarit.

Yleissopimus tulee voimaan Suomen osalta kuudentenakymmenentenä päivänä ratifioimiskirjan tallettamisen jälkeen.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus yleissopimuksen eräiden lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten hyväksymisestä.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja asian valmistelu

Useassa vieraassa valtiossa Suomen viranomaisen antamaa yleistä asiakirjaa ei hyväksytä, ellei se ole asianomaisen vieraan valtion diplomaattisen tai konsuliedustajan laillistama. Milloin joku tahtoo vieraassa valtiossa oikeutensa ja etujensa valvomiseksi esittää täällä annetun yleisen asiakirjan, joutuu hän sen vuoksi yleensä ensiksi kääntymään usean eri viranomaisen, kuten julkisen notaarin, ulkoasiainministeriön ja vieraan valtion diplomaattisen tai konsuliedustajan puoleen. Jos asianomainen ei asu Helsingissä, joutuu hän näin ollen yleensä kääntymään muualla kuin kotipaikallaan sijaitsevan viranomaisen puoleen ennen kuin hän voi käyttää Suomen viranomaisen antamaa yleistä asiakirjaa vieraassa valtiossa. Eräissä tapauksissa ei Helsingissäkään ole toimivaltaista vieraan valtion diplomaattista tai konsuliedustajaa, vaan asiakirjat on toimitettava vielä toiseen maahan. Asiakirjan laillistaminen voi tämän

johdosta viedä huomattavasti aikaa ja aiheuttaa kohtuuttomia kustannuksia.

Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssin vuonna 1960 pidetyssä 9. istunnossa valmisteltiin yleissopimus ulkomaisten yleisten asiakirjojen laillistamisvaatimuksen poistamisesta. Siinä tarkoitetaan laillistamisella vain menettelyä, jolla sen valtion, jonka alueella asiakirja on esitettävä, diplomaattiset tai konsuliedustajat todistavat allekirjoituksen oikeaperäisyyden, missä ominaisuudessa asiakirjan allekirjoittaja on toiminut, ja, tarvittaessa, asiakirjassa olevan sinetin tai leiman. Yleissopimus avattiin allekirjoittamista varten 5 päivänä lokakuuta 1961. Suomen puolesta yleissopimus allekirjoitettiin 13 päivänä maaliskuuta 1962. Yleissopimuksen on toistaiseksi ratifioinut tai siihen liittynyt seuraavat 30 valtiota: Alankomaat, Amerikan Yhdysvallat, Bahamaaaret, Botswana, Belgia, Espanja, Fidzi, Ison Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistynyt Kuningaskunta, Israel, Italia, Itävalta, Japani, Jugoslavia, Kypros, Lesotho, Liechtenstein, Lu-

xemburg, Malawi, Malta, Mauritius, Norja, Portugali, Ranska, Saksan liittotasavalta, Seychellit, Surinam, Swasimaa, Sveitsi, Tonga ja Unkari.

2. Yleissopimuksen merkitys

Jos Suomi ratifioi yleissopimuksen, riittää täällä annetun yleisen asiakirjan oikeaksi todistamiseksi kussakin yleissopimuksen osapuolena olevassa valtiossa Suomen toimivaltaisen viranomaisen antama yleissopimuksessa tarkoitettu todistus. Tämä merkitsisi huomattavaa yksinkertaistamista nykyiseen laillistamismenettelyyn verrattuna ja vähentäisi näin ollen olennaisesti niitä kustannuksia ja haittoja, jotka nykyinen laillistamismenettely on käytännössä todettu aiheutta-

neen yksityisille kansalaisille ja yrityksille. Yleissopimuksen ratifioiminen helpottaisi myös jossain määrin ulkoasiainministeriön sekä Suomen diplomaattisten ja konsuliedustajien työtään.

Viranomaisiksi, jotka olisivat toimivaltaisia antamaan yleissopimuksessa tarkoitettua todistusta, on tarkoitus määrätä suurimpien kaupunkien (Helsinki, Tampere, Turku, Lahti, Kuopio, Pori, Vaasa ja Oulu) julkiset notaarit. Julkisten notaareiden tehtävänä on julkisesta notaarista annetun lain (227/60) 4 §:n mukaan muun muassa allekirjoitusten oikeaksi todistaminen sekä sen seikan todistaminen, että joku on määrättyssä virka-asemassa tai omaa määrätyn pätevyyden.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Sopimuksen sisältö

1 artikla. Artiklan 1 kappaleeseen sisältyy määräys sopimuksen soveltamisalasta. Sen mukaan yleissopimusta sovelletaan yleisiin asiakirjoihin, jotka on annettu sopimusvaltiossa ja jotka on esitettävä toisessa sopimusvaltiossa.

Artiklan 2 kappale sisältää luettelon niistä asiakirjoista, joita on pidettävä yleissopimuksessa tarkoitettuina yleisinä asiakirjoina. Sen a-kohta koskee asiakirjoja, jotka on antanut valtion oikeuslaitokseen kuuluva viranomainen tai virkamies, niihin luettuina virallisen syyttäjän, tuomioistuimen sihteerin ja haastemiehen antamat asiakirjat. Sana oikeuslaitos on tässä yhteydessä ymmärrettävä laajasti. Niinpä se kattaa paitsi oikeusasioita myös hallintoasioita ja kirkollisia asioita käsittelevät lainkäyttöelimet.

Saman kappaleen d-kohta koskee yksityiseen asiakirjaan merkittyjä virallisia todistuksia, kuten merkintää kirjaamisesta, päiväyksen vahvistamista ja nimikirjoitusten oikeaksi todistamista. Sannottu kohta ei siis koske yksityisiä asiakirjoja sellaisenaan vaan ainoastaan niihin mahdollisesti tehtyä virallista merkintää.

Artiklan 3 kappaleen mukaan yleissopimusta ei kuitenkaan sovelleta muun muassa hallinnollisiin asiakirjoihin, jotka välittömästi koskevat kauppatoimia tai tulliasioita. Tällaisia asiakirjoja

ovat muun muassa tavarankulun alkuperää koskevat todistukset sekä vienti- ja tuontilisenssit. Koska hallinnollisen asiakirjan tulee välittömästi koskea kauppatoimia tai tulliasioita, jotta yleissopimus ei soveltuisi siihen, yleissopimus soveltuu asiakirjoihin, joita satunnaisesti voidaan käyttää kauppatoimia varten, esimerkiksi patenttivilanomaisen antamiin todistuksiin.

2 artikla. Artiklan mukaan sopimusvaltio ei vaadi laillistamista asiakirjoilta, johon yleissopimusta sovelletaan ja jotka esitetään sen alueella. Lisäksi artiklaan sisältyy määräys siitä, mitä yleissopimuksessa tarkoitetaan laillistamisella. Sen mukaan sillä tarkoitetaan ainoastaan menettelyä, jolla sen valtion, jonka alueella asiakirja on esitettävä, diplomaattiset tai konsuliedustajat todistavat allekirjoituksen oikeaperäisyyden, missä ominaisuudessa asiakirjan allekirjoittaja on toiminut, ja, tarvittaessa, asiakirjassa olevan sinetin tai leiman. Niinpä laillistamisella ei yleissopimuksessa tarkoiteta esimerkiksi todistusta tietyn viranomaisen toimivallasta.

3 artikla. Artiklan 1 kappaleen mukaan saadaan allekirjoituksen oikeaperäisyyden, asiakirjan allekirjoittajan aseman ja, tarvittaessa, asiakirjassa olevan sinetin tai leiman alkuperän todistamiseksi ainoastaan vaatia, että asiakirjaan liitetään 4 artiklassa tarkoitettu todistus, jonka on antanut toimivaltainen viranomainen siinä valtiossa, josta

asiakirja on peräisin. Yleissopimuksen 4 artiklassa tarkoitettu todistus on näin ollen ainoa toimenpide, jota saadaan vaatia edellä mainittujen seikkojen todistamiseksi. Tällaisenaan todistuksen vaatiminen ei kuitenkaan ole pakollista. Valtio, jonka alueella asiakirja on esitettävä, voi siis olla vaatimatta tällaistakin todistusta joko kaikkien tai määrätynlaisten sen alueella esitettävien asiakirjojen osalta. Tämä ilmenee selvästi myös artiklan 2 kappaleesta. Sen mukaan ei edes 1 kappaleessa tarkoitettua toimenpidettä voida vaatia seuraavassa kahdessa tapauksessa:

1) silloin kun siinä valtiossa, jossa asiakirja esitetään, voimassa olevan lain, muun säädöksen tai käytännön mukaan on ennen sopimuksen voimaantuloa luovuttu 2 artiklassa tarkoitettusta laillistamisen vaatimuksesta. Tällä on haluttu välttyä siitä, että yleissopimus näissä tapauksissa merkitsisi askelta taaksepäin ja johtaisi siihen, että 4 artiklassa tarkoitettu todistus vaadittaisiin sellaistenkin asiakirjojen osalta, jotka aikaisemmin on hyväksytty ilman minkäänlaista todistusta, sekä

2) silloin kun sopimuksen voimaantulon jälkeen artiklan 1 kappaleessa tarkoitettu vaatimus on poistettu tai sanottua vaatimusta on lievennetty kahden tai useamman sopimusvaltion välillä tehdyllä sopimuksella tai sen sopimusvaltion, jonka alueella asiakirja on esitettävä, voimassa olevan lain, muun säädöksen tai käytännön nojalla.

4 artikla. Tämä artikla sisältää tarkemmat määräykset 3 artiklan 1 kappaleessa tarkoitettusta todistuksesta.

5 artikla. Artiklan 1 kappaleessa määrätään, kenen pyynnöstä todistus annetaan. Sen 2 kappaleessa todetaan, että todistus asianmukaisesti täytettynä todistaa allekirjoituksen oikeaperäisyyden, missä ominaisuudessa asiakirjan allekirjoittaja on toiminut ja, tarvittaessa, asiakirjassa olevan sinetin tai leiman alkuperän. Todistuksen todistusvoimaa arvioitaessa on sovellettava sen valtion lakia, jonka sen valtion lainvalintasäännöt, missä asiakirja esitetään, osoittavat sovellettavaksi laiksi.

Artiklan 3 kappaleeseen on selvyuden vuoksi otettu määräys, jonka mukaan todistuksessa olevan allekirjoituksen, sinetin tai leiman oikeaksi todistamista ei voida vaatia.

6 artikla. Jokaisen sopimusvaltion tulee nimetä ne viranomaiset, jotka ovat toimivaltaisia antamaan todistuksen. Tällaiset nimeämiset sekä niissä tapahtuvat muutokset on ilmoitettava Alankomaiden ulkoasiainministeriölle.

7 artikla. Artiklan 1 kappaleen mukaan viranomaisen, jolla on oikeus antaa yleissopimuksessa tarkoitettuja todistuksia, tulee pitää antamistaan todistuksista luetteloa tai kortistoa. Täten voidaan tarkistaa, että asiakirjaan merkitty todistus todella on siinä mainitun viranomaisen antama. Lisäksi on kappaleeseen otettu tarkempia määräyksiä niistä tiedoista, jotka on merkittävä luetteloon tai kortistoon. Jos todistus on merkitty allekirjoitettuun asiakirjaan, ei luetteloon tai kortistoon tarvitse merkitä asiakirjassa olevaa sinettiä tai leimaa siinäkään tapauksessa, että todistus koskee myös sinettiä tai leimaa.

Artiklan 2 kappaleen mukaan todistuksen antaneen viranomaisen tulee pyynnöstä tarkistaa, ovatko todistuksessa olevat merkinnät yhtäpitävät luettelossa tai kortistossa olevien merkintöjen kanssa.

8 artikla. Tämän artiklan määräysten mukaan yleissopimusta on sovellettava muissa yleissopimuksissa tai sopimuksissa olevien allekirjoituksen, sinetin tai leiman oikeaksi todistamista koskevien määräysten asemesta, jos nuo määräykset ovat tämän yleissopimuksen 3 tai 4 artiklassa tarkoitettuja muotomääräyksiä ankarampia.

9 artikla. Jotta sopimusvaltioiden yksityiset yhteisöt kuten esimerkiksi pankit eivät yleissopimuksen määräysten vastaisesti vaatisi toisessa sopimusvaltiossa annettujen yleisten asiakirjojen laillistamista, on artiklassa asetettu jokaiselle sopimusvaltiolle velvollisuus huolehtia siitä, että sen diplomaattiset tai konsuliedustajat eivät toimita laillistamista, milloin tämä yleissopimus siitä vapauttaa.

10—15 artikla. Nämä artiklat sisältävät yleissopimuksen loppumääräykset. Niistä 10 artikla koskee yleissopimuksen allekirjoittamista ja ratifiointia, 11 artikla voimaantuloa, 12 artikla liittymistä, 13 artikla alueellista soveltamista, 14 artikla voimassaoloa ja irtisanomista sekä 15 artikla tallettajana toimivan Alankomaiden ulkoasiainministeriön tehtäviä.

2. Voimaantulo

Yleissopimuksen 11 artiklan 2 kappaleen mukaan yleissopimus tulee Suomen osalta voimaan kuudentenakymmenentenä päivänä ratifioimiskirjan tallettamisesta.

3. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Yleissopimus koskee myös sellaista Suomen ja ulkomaan viranomaisen yhteistoiminnasta oikeudenkäynnissä sekä ulkomaan tuomioistuimen päätöksen täytäntöönpanosta eräissä tapauksissa annetun lain (171/21) 17 §:n 2 momentin mukaista todistusta, jolla päätöksen lainvoimasta annettu todistus vahvistetaan oikeaksi. Mainitun lainkohdan mukaan todistuksen tulee olla Suomen lähetystön, konsulin taikka vieraan valtion oikeushallinnon ylimmän viranomaisen antama. Näin ollen yleissopimuksen 2 artiklan määräys, jonka mukaan sopimusvaltio ei vaadi laillistamista asiakirjoilta, joihin sopimusta sovelletaan ja

jotka esitetään sen alueella, kuuluu lainsäädännön alaan ja eduskunnan hyväksyminen on tältä osin tarpeellinen.

Edellä olevan perusteella ja hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti esitetään:

*että Eduskunta hyväksyisi ne ulkomais-
ten yleisten asiakirjojen laillistamisvaati-
muksen poistamisesta Haagissa 5 päivänä
lokakuuta 1961 tehdyn yleissopimuksen
määräykset, jotka vaativat Eduskunnan
suostumuksen.*

Koska yleissopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

ulkomaisten yleisten asiakirjojen laillistamisvaatimuksen poistamisesta tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Ulkomaisten yleisten asiakirjojen laillistamisvaatimuksen poistamisesta Haagissa 5 päivänä lokakuuta 1961 tehdyn yleissopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

3 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 29 päivänä maaliskuuta 1985

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Vt. ulkoasiainministeri
Pääministeri *Kalevi Sorsa*

(Suomennos)

YLEISSOPIMUS

ulkomaisten yleisten asiakirjojen laillistamisvaatimuksen poistamisesta

Tämän yleissopimuksen allekirjoittajavaltiot,

jotka haluavat poistaa vaatimuksen ulkomaisten yleisten asiakirjojen diplomaattisesta tai konsulaarisesta laillistamisesta, ovat päättäneet tehdä tätä tarkoittavan yleissopimuksen ja sopineet seuraavista määräyksistä:

1 artikla

Tätä yleissopimusta sovelletaan yleisiin asiakirjoihin, jotka on annettu sopimusvaltion alueella ja jotka on esitettävä toisen sopimusvaltion alueella.

Yleisillä asiakirjoilla tarkoitetaan tässä yleissopimuksessa:

- a) asiakirjoja, jotka on antanut valtion oikeuslaitokseen kuuluva viranomainen tai virkamies, niihin luettuina virallisen syyttäjän, tuomioistuimen sihteerin ja haastemiehen ("huissier de justice") antamat asiakirjat;
- b) hallinnollisia asiakirjoja;
- c) notaarien antamia asiakirjoja;
- d) yksityiseen asiakirjaan merkittyjä virallisia todistuksia, kuten merkintöjä kirjaamisesta, päiväyksen vahvistamisesta ja nimikirjoituksen oikeaksi todistamisesta.

Tätä yleissopimusta ei kuitenkaan sovelleta:

- a) diplomaattisten tai konsuliedustajien antamiin asiakirjoihin;
- b) hallinnollisiin asiakirjoihin, jotka välittömästi koskevat kauppatoimia tai tulliasioita.

CONVENTION

Abolishing the Requirement of Legalisation for Foreign Public Documents

The States signatory to the present Convention,

Desiring to abolish the requirement of diplomatic or consular legalisation for foreign public documents,

Have resolved to conclude a Convention to this effect and have agreed upon the following provisions:

Article 1

The present Convention shall apply to public documents which have been executed in the territory of one contracting State and which have to be produced in the territory of another contracting State.

For the purposes of the present Convention, the following are deemed to be public documents:

- a) documents emanating from an authority or an official connected with the courts or tribunals of the State, including those emanating from a public prosecutor, a clerk of a court or a process server ("huissier de justice");
- b) administrative documents;
- c) notarial acts;
- d) official certificates which are placed on documents signed by persons in their private capacity, such as official certificates recording the registration of a document or the fact that it was in existence on a certain date and official and notarial authentications of signatures.

However, the present Convention shall not apply:

- a) to documents executed by diplomatic or consular agents;
- b) to administrative documents dealing directly with commercial or customs operations.

2 artikla

Sopimusvaltio ei vaadi laillistamista asiakirjoilta, joihin tätä yleissopimusta sovelletaan ja jotka esitetään sen alueella. Tässä yleissopimuksessa tarkoitetaan laillistamisella vain menettelyä, jolla sen valtion, jonka alueella asiakirja on esitettävä, diplomaattiset tai konsuliedustajat todistavat allekirjoituksen oikeaperäisyyden, missä ominaisuudessa asiakirjan allekirjoittaja on toiminut ja, tarvittaessa, asiakirjassa olevan sinetin tai leiman.

3 artikla

Allekirjoituksen oikeaperäisyyden, asiakirjan allekirjoittajan aseman ja, tarvittaessa, asiakirjassa olevan sinetin tai leiman alkuperän todistamiseksi saadaan ainoana toimenpiteenä vaatia, että asiakirjaan liitetään 4 artiklassa tarkoitettu todistus, jonka on antanut toimivaltainen viranomaisen siinä valtiossa, josta asiakirja on peräisin.

Edellisessä kappaleessa tarkoitettua toimenpidettä ei kuitenkaan voida vaatia, jos tämä vaatimus on poistettu tai sitä on lievennetty taikka asiakirjan laillistamista ei vaadita siinä valtiossa, jossa asiakirja esitetään, lain, muun säädöksen tai käytännön taikka kahden tai useamman sopimusvaltion välisen sopimuksen nojalla.

4 artikla

Todistus, jota tarkoitetaan 3 artiklan 1 kappaleessa liitetään asiakirjaan tai siihen kiinnitettyyn lisälehteen; sen tulee olla tähän yleissopimukseen liitetyn mallin mukainen.

Todistus voidaan kuitenkin laatia sen antaneen viranomaisen virallisella kielellä. Siinä olevat vakionimikkeet voivat lisäksi olla myös jollakin toisella kielellä. Otsikon "Apostille (Convention de La Haye du 5 octobre 1961)" on oltava ranskankielisenä.

5 artikla

Todistus annetaan asiakirjan allekirjoittajan tai sen pyynnöstä, jolla asiakirja on hallussaan.

Asianmukaisesti täytettynä se todistaa allekirjoituksen oikeaperäisyyden, missä ominaisuudessa asiakirjan allekirjoittaja on toiminut ja, tarvittaessa, asiakirjassa olevan sinetin tai leiman.

Todistuksessa olevan allekirjoituksen, sinetin tai leiman oikeaksi todistamista ei voida vaatia.

Article 2

Each contracting State shall exempt from legalisation documents to which the present Convention applies and which have to be produced in its territory. For the purposes of the present Convention, legalisation means only the formality by which the diplomatic or consular agents of the country in which the document has to be produced certify the authenticity of the signature, the capacity in which the person signing the document has acted and, where appropriate the identity of the seal or stamp which it bears.

Article 3

The only formality that may be required in order to certify the authenticity of the signature, the capacity in which the person signing the document has acted and, where appropriate, the identity of the seal or stamp which it bears, is the addition of the certificate described in Article 4, issued by the competent authority of the State from which the document emanates.

However, the formality mentioned in the preceding paragraph cannot be required when either the laws, regulations, or practice in force in the State where the document is produced or an agreement between two or more contracting States have abolished or simplified it, or exempt the document itself from legalisation.

Article 4

The certificate referred to in the first paragraph of Article 3 shall be placed on the document itself or on an "allonge"; it shall be in the form of the model annexed to the present Convention.

It may, however, be drawn up in the official language of the authority which issues it. The standard terms appearing therein may be in a second language also. The title "Apostille (Convention de La Haye du 5 octobre 1961)" shall be in the French language.

Article 5

The certificate shall be issued at the request of the person who has signed the document or of any bearer.

When properly filled in, it will certify the authenticity of the signature, the capacity in which the person signing the document has acted and, where appropriate, the identity of the seal or stamp which the document bears.

The signature, seal and stamp on the certificate are exempt from all certification.

6 artikla

Jokainen sopimusvaltio nimeää ne viranomaiset, jotka ovat toimivaltaisia antamaan 3 artiklan 1 kappaleessa tarkoitettua todistuksen.

Sopimusvaltion on ratifioimis- tai liittymiskirjaa tahi soveltamisalueen laajentamista tarkoittavaa selitystä tallettaessaan ilmoitettava tästä nimeämisestä Alankomaiden ulkoasiainministeriölle. Sen on niinkään ilmoitettava tällaisten viranomaisten nimeämisistä koskevista muutoksista.

7 artikla

Jokaisen 6 artiklan mukaisesti määrätyn viranomaisen tulee pitää antamistaan todistuksista luetteloa tai kortistoa, josta ilmenee:

- a) todistuksen numero ja päiväys;
- b) yleisen asiakirjan allekirjoittaneen henkilön nimi ja missä ominaisuudessa tämä on toiminut, tai, allekirjoittamattoman asiakirjan osalta, viranomaisen, joka on pannut sinetin tai leiman asiakirjaan.

Viranomaisen, joka on antanut todistuksen, tulee pyynnöstä tarkistaa, ovatko todistuksessa olevat merkinnät yhtäpitävät luettelossa tai kortistossa olevien merkintöjen kanssa.

8 artikla

Milloin kahden tai useamman sopimusvaltion kesken voimassa oleva yleissopimus tai sopimus sisältää määräyksiä, joiden mukaan allekirjoituksen, sinetin tai leiman oikeaksi todistamisessa on noudatettava määrättyjä muotoja, tätä yleissopimusta on sovellettava tällaisten määräysten asemesta ainoastaan, jos ne ovat 3 tai 4 artiklassa tarkoitettuja muotomääräyksiä ankarampia.

9 artikla

Jokaisen sopimusvaltion tulee huolehtia siitä, että sen diplomaattiset tai konsuliedustajat eivät toimita laillistamisia, milloin tämä yleissopimus niistä vapauttaa.

10 artikla

Tämä yleissopimus on avoinna Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssin yhdeksännessä istunnossa edustettuina olleiden valtioiden samoin kuin Irlannin, Islannin, Liechtensteinin ja Turkin allekirjoitettavaksi.

Yleissopimus on ratifioitava ja ratifioimiskirjat talletettava Alankomaiden ulkoasiainministeriön huostaan.

Article 6

Each contracting State shall designate by reference to their official function, the authorities who are competent to issue the certificate referred to in the first paragraph of Article 3.

It shall give notice of such designation to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands at the time it deposits its instrument of ratification or of accession or its declaration of extension. It shall also give notice of any change in the designated authorities.

Article 7

Each of the authorities designated in accordance with Article 6 shall keep a register or card index in which it shall record the certificates issued, specifying:

- a) the number and date of the certificate,
- b) the name of the person signing the public document and the capacity in which he has acted, or in the case of unsigned documents, the name of the authority which has affixed the seal or stamp.

At the request of any interested person, the authority which has issued the certificate shall verify whether the particulars in the certificate correspond with those in the register or card index.

Article 8

When a treaty, convention or agreement between two or more contracting States contains provisions which subject the certification of a signature, seal or stamp to certain formalities, the present Convention will only override such provisions if those formalities are more rigorous than the formality referred to in Articles 3 and 4.

Article 9

Each contracting State shall take the necessary steps to prevent the performance of legalisations by its diplomatic or consular agents in cases where the present Convention provides for exemption.

Article 10

The present Convention shall be open for signature by the States represented at the Ninth session of the Hague Conference on Private International Law and Iceland, Ireland, Liechtenstein and Turkey.

It shall be ratified, and the instruments of ratification shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

11 artikla

Yleissopimus tulee voimaan kuudentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun 10 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettu kolmas ratifioimiskirja on talletettu.

Jokaisen myöhemmin ratifioivan allekirjoittajavaltion osalta yleissopimus tulee voimaan kuudentenakymmenentenä päivänä ratifioimiskirjan tallettamisen jälkeen.

12 artikla

Muut kuin 10 artiklassa tarkoitetut valtiot ovat oikeutetut liittymään tähän yleissopimukseen sen tultua 11 artiklan 1 kappaleen mukaisesti voimaan. Liittymiskirja on talletettava Alankomaiden ulkoasiainministeriön huostaan.

Liittyminen tulee voimaan ainoastaan liittyvän valtion ja niiden sopimusvaltioiden kesken, jotka eivät ole esittäneet vastalauseita liittymistä vastaan kuudessa kuukaudessa saatuaan 15 artiklan d-kohdassa tarkoitetun ilmoituksen. Tällainen vastalause on ilmoitettava Alankomaiden ulkoasiainministeriölle.

Yleissopimus tulee voimaan liittyvän valtion ja niiden valtioiden kesken, jotka eivät ole esittäneet vastalauseita liittymistä vastaan, kuudentenakymmenentenä päivänä edellisessä kappaleessa mainitun kuuden kuukauden määräajan päättymisen jälkeen.

13 artikla

Jokainen valtio voi yleissopimuksen allekirjoittaessaan, sen ratifioidessaan tai siihen liittyessään antaa selityksen, että tämän yleissopimuksen soveltaminen ulottuu koskemaan kaikkia niitä alueita, joita valtio kansainvälisissä suhteissa edustaa, tahi yhtä tai useampia sanotuista alueista. Tämä selitys tulee voimaan samalla, kun yleissopimus tulee sanotun valtion osalta voimaan.

Myöhemmin ilmoitetaan soveltamisalueen laajentamisesta Alankomaiden ulkoasiainministeriölle.

Milloin soveltamisalueen laajentamista koskeva selitys on annettu allekirjoittamisen tai ratifioimisen yhteydessä, yleissopimus tulee selityksessä tarkoitettujen alueiden osalta voimaan 11 artiklan määräysten mukaisesti. Milloin laajentamista koskeva selitys on annettu liityttäessä, yleissopimus tulee selityksessä tarkoitettujen alueiden osalta voimaan 12 artiklan määräysten mukaisesti.

Article 11

The present Convention shall enter into force on the sixtieth day after the deposit of the third instrument of ratification referred to in the second paragraph of Article 10.

The Convention shall enter into force for each signatory State which ratifies subsequently on the sixtieth day after the deposit of its instrument of ratification.

Article 12

Any State not referred to in Article 10 may accede to the present Convention after it has entered into force in accordance with the first paragraph of Article 11. The instrument of accession shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

Such accession shall have effect only as regards the relations between the acceding State and those contracting States which have not raised an objection to its accession in the six months after the receipt of the notification referred to in sub-paragraph d) of Article 15. Any such objection shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

The Convention shall enter into force as between the acceding State and the States which have raised no objection to its accession on the sixtieth day after the expiry of the period of six months mentioned in the preceding paragraph.

Article 13

Any State may, at the time of signature, ratification or accession, declare that the present Convention shall extend to all the territories for the international relations of which it is responsible, or to one or more of them. Such a declaration shall take effect on the date of entry into force of the Convention for the State concerned.

At any time thereafter, such extensions shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

When the declaration of extension is made by a State which has signed and ratified, the Convention shall enter into force for the territories concerned in accordance with Article 11. When the declaration of extension is made by a State which has acceded, the Convention shall enter into force for the territories concerned in accordance with Article 12.

14 artikla

Tämä yleissopimus on voimassa viisi vuotta siitä lukien, kun se on 11 artiklan 1 kappaleen mukaisesti tullut voimaan, myös niihin valtioihin nähden, jotka ovat myöhemmin ratifioineet yleissopimuksen tai siihen liittyneet.

Ellei yleissopimusta irtisanota, se katsotaan uudistetuksi viideksi vuodeksi kerrallaan.

Irtisanomisesta on ilmoitettava Alankomaiden ulkoasiainministeriölle vähintään kuusi kuukautta ennen viisivuotiskauden päättymistä.

Sellainen ilmoitus voidaan rajoittaa koskemaan tiettyjä alueita, joihin nähden yleissopimusta sovelletaan.

Irtisanominen tulee voimaan ainoastaan sen valtion osalta, joka on ilmoittanut irtisanomisesta. Yleissopimus jää voimaan muiden sopimusvaltioiden osalta.

15 artikla

Alankomaiden ulkoasiainministeriön on ilmoitettava 10 artiklassa tarkoitetuille valtioille samoin kuin niille valtioille, jotka 12 artiklan mukaisesti ovat liittyneet yleissopimukseen:

a) 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetuista ilmoituksista;

b) 10 artiklassa tarkoitetuista allekirjoituksista ja ratifioinneista;

c) päivämäärästä, jona tämä yleissopimus 11 artiklan 1 kappaleen mukaisesti tulee voimaan;

d) 12 artiklassa tarkoitetuista liittymisistä ja vastalauseista sekä liittymisten voimassaolopäivästä;

e) 13 artiklassa tarkoitetuista soveltamisalueen laajentamisista sekä päivämäärästä, jona nämä tulevat voimaan;

f) 14 artiklan 3 kappaleessa tarkoitetuista irtisanomisista.

Tämän vakuudeksi ovat asianmukaisesti valtuutetut allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Tehty Haagissa 5 päivänä lokakuuta 1961 yhtenä ranskan- ja englanninkielisenä kappaleena, ranskankielisen tekstin ollessa ratkaiseva tekstien erotessa, joka talletetaan Alankomaiden ulkoasiainministeriön arkistoon ja jonka oikeaksi todistettu jäljennös toimitetaan diplomaattista tietä jokaiselle Haagin kansainvälisen yksityisoikeuden konferenssin yhdeksännessä istunnossa edustettuna olleelle valtiolle samoin kuin Irlannille, Islannille, Liechtensteinille ja Turkille.

Article 14

The present Convention shall remain in force for five years from the date of its entry into force in accordance with the first paragraph of Article 11, even for States which have ratified it or acceded to it subsequently.

If there has been no denunciation, the Convention shall be renewed tacitly every five years.

Any denunciation shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands at least six months before the end of the five year period.

It may be limited to certain of the territories to which the Convention applies.

The denunciation will only have effect as regards the State which has notified it. The Convention shall remain in force for the other contracting States.

Article 15

The Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands shall give notice to the States referred to in Article 10, and to the States which have acceded in accordance with Article 12, of the following:

a) the notifications referred to in the second paragraph of Article 6;

b) the signatures and ratifications referred to in Article 10;

c) the date on which the present Convention enters into force in accordance with the first paragraph of Article 11;

d) the accessions and objections referred to in Article 12 and the date on which such accessions take effect;

e) the extensions referred to in Article 13 and the date on which they take effect;

f) the denunciations referred to in the third paragraph of Article 14.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the present Convention.

Done at The Hague the 5th October 1961, in French and in English, the French text prevailing in case of divergence between the two texts in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through the diplomatic channel, to each of the States represented at the Ninth session of the Hague Conference on Private International Law and also to Iceland, Ireland, Liechtenstein and Turkey.

Yleissopimuksen liite

Todistuksen malli

Todistus on neliön muotoinen ja sen sivut
ovat vähintään 9 cm pitkät

APOSTILLE

(Convention de La Haye du 5 octobre 1961)

1. Maa:
- Tämän yleisen asiakirjan:
2. on allekirjoittanut
3. toimiessaan
4. Siinä oleva sinetti/leima on
-

Todistetaan

5. ssa 6. ...pnä ...kuuta
7.
-
8. No
9. Sinetti/leima: 10. Allekirjoitus:
-

Annex to the Convention

Model of certificate

The certificate will be in the form of a square
with sides at least 9 centimetres long

APOSTILLE

(Convention de La Haye du 5 octobre 1961)

1. Country:
This public document
2. has been signed by
3. acting in the capacity of
4. bears the seal/stamp of
.....

Certified

5. at 6. the
7. by
8. N°
9. Seal/stamp: 10. Signature:
.....

